

РЕШЕНИЕ

№ 123

гр. София, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-25, в закрито заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Весела Тр. Живкова Офицерска

като разгледа докладваното от Весела Тр. Живкова Офицерска Търговско дело № 20231100900081 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 25 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ).

Образувано е по жалба на „Д.“ ЕАД – в ликвидация, чрез адв. Н.Т.Б. - САК срещу отказ № 20230104134929/05.01.2023 г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенция по вписванията, постановен по заявление № 20230104134929.

Жалбоподателят намира отказът за незаконосъобразен, като сочи, че след поредица от служебни назначения от длъжностното лице по регистрацията към АВ на ликвидатори на дружеството, и към настоящия момент назначеният последно ликвидатор Р.И.А. не е приел назначението и не е встъпил в длъжност, което препятствало производството по ликвидация. Излага, че с решение на едноличния собственик на капитала П. Ф. за ликвидатор на дружеството бил назначен А. Д., който бил негово доверено лице и изпълнявал длъжността изпълнителен директор преди прекратяването на дружеството, поради което бил запознат с дружествените дела. Иска се отмяна на отказа и вписване в ТРРЮЛНЦ на А. Д. като ликвидатор на дружеството.

В отговора по жалбата по чл. 25, ал. 2, изр. трето от ЗТРРЮЛНЦ Агенцията по вписванията оспорва същата.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства намира следното:

Частната жалба е подадена в законоустановения срок срещу акт, подлежащ на обжалване съгласно разпоредбата на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ и от лице, което има право и интерес от обжалването, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на регистърното производство, по което е постановен отказ, е заявление № 20230104134929 за вписване в търговския регистър по партидата на „Д.“ ЕАД – в ликвидация на промяна във вече вписаните обстоятелства, изразяваща се в заличаване на назначения ликвидатор Р.И.А. и вписване на нов ликвидатор – А. Д..

Отказът е мотивиран с обстоятелството, че дружеството е прекратено с решение на съда, като служебно е определен ликвидатор и срок на ликвидацията - обстоятелства, вписани по партидата на дружеството. Поради това приложение следвало да намери

разпоредбата на чл. 266, ал. 4 ТЗ, съгласно която съдът по седалището на дружеството може по важни причини да назначи или освободи ликвидатори по искане на съдружниците, съответно акционерите, които имат 1/20 от капитала.

Обхватът на извършваната от длъжностното лице проверка при заявление за вписване на процесните обстоятелства е регламентиран от нормите на чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ и чл. 21, ал. 3 от Наредба № 1/14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър. Съответно това е и проверката, която се извършва от съда при обжалване на отказ. Съгласно чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ, при разглеждане на сезиралото го заявление длъжностното лице по регистрация, преди да разпорежи вписване на посочените в заявлението обстоятелства, следва да провери дали към заявлението са представени изискуемите по закон документи, дали последните удостоверяват съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона, като за последното изхожда от представените към заявлението документи.

Установява се от представените доказателства и вписванията в ТР, че дружеството е прекратено с Решение на съда № 126/17.02.2022 г. по т.д. № 2507/2021г. по описа на СГС, ТО, на основание § 13, ал.1 от ПЗР на ТЗ, вр. чл. 252, ал.1, т.4 от ТЗ, което е изпратено служебно за вписване по партидата на дружеството, като е постановено след влизане на решението в сила да се извърши ликвидация на дружеството.

Ликвидационното производство е начин за разпределение на имуществото на дружество в ликвидация след неговото прекратяване като се събере и се осребри същото, като след удовлетворяване на всички кредитори, остатъкът бъде разпределен между съдружниците и акционерите. Ликвидацията приключва, когато са уредени всички задължения и остатъкът от имуществото е разпределен, със заличаване на дружеството от ТРРЮЛНЦ по искане на ликвидатора. Статутът и правомощията на ликвидаторите са уредени в глава 17 от ТЗ. Съгласно чл. 269, ал. 1 от ТЗ ликвидаторите представляват дружеството и имат правата и задълженията на изпълнителния му орган. С избора, съответно назначаването на ликвидатор, се прекратяват правомощията на управителния орган на търговското дружество. Правното положение на ликвидатора включва две правоотношения - външно, по силата на което ликвидаторът заема положението на изпълнителен и представителен орган на търговското дружество в ликвидация спрямо всяко трето лице, и вътрешно - между ликвидатора и търговското дружество в ликвидация, което е облигационно по своя характер, в случаите, в които е извършена доброволна ликвидация в хипотезите на чл. 154, ал. 1, 2, 3 от ТЗ. В тези хипотези – при доброволна ликвидация - е приложима нормата на чл. 156, ал. 2 и 3 от ТЗ, тъй като в основата на вътрешните отношения на ликвидатора със съдружниците и акционерите в търговско дружество в ликвидация стои договорът за поръчка (мандат) съгласно чл. 280 и сл. от ЗЗД. По силата на това правоотношение на ликвидатора е възложено и той е приел да изпълнява задълженията по ликвидация, като носи същата отговорност за своите действия и бездействия спрямо акционерите и съдружниците в търговското дружество в ликвидация, като управителите и другите изпълнителни органи. Съгласно външното правоотношение, спрямо всички трети лица ликвидаторите имат права и носят отговорност като управителните органи в търговско дружество. В капиталови търговски дружества вписването на решението за назначаване на ликвидатор е условие за влизане в сила на това обстоятелство. До заличаване на ликвидатора като такъв от ТРРЮЛНЦ ликвидаторът е единственият законен представител на търговското дружество в ликвидация.

Тъй като целта на ликвидацията е уреждане на отношенията на дружеството с трети лица и най-вече удовлетворяване на кредиторите, като имуществото, което остава след удовлетворяване на кредиторите, се разпределя между съдружниците, съответно между акционерите, на Агенцията по вписвания са възложени правомощия да назначава служебно ликвидатори по реда на Раздел II от Наредба № 1/2007 г. за ТР. Няма изрично изброени хипотези за назначаване на ликвидатор по служебен почин, но в случай, че дружеството е прекратено по реда на чл. 155 от ТЗ или по реда на § 13, ал.1 от ПЗР на ТЗ, именно Агенцията е органът, който следва да назначи ликвидатор. Цялото ликвидационно

производство като охранително е изнесено от ТЗ и е възложено на ДЛР в ТРРЮЛНЦ. Напускането, респективно - освобождаването на ликвидатор, не са изрично уредени в ТЗ, ЗТРРЮЛНЦ и Наредба 1/2007 г. Единствените относими разпоредби са тези на чл. 266 от ТЗ, евентуално по аналогия чл. 141 и чл. 156, ал. 3 ТЗ, която препраща към глава XVII от ТЗ (Ликвидация). Съгласно чл. 266, ал. 4 от ТЗ съдът по седалището може по важни причини да назначи или освободи ликвидатори по искане на съдружниците, респ. акционерите, които притежават повече от 1/20 от капитала. Това е редът, по който в хипотезата на прекратено принудително дружество /по реда на чл. 155 от ТЗ или по реда на § 13, ал.1 от ПЗР на ТЗ/, би могло да се поиска смяна на ликвидатора, при наличие на важни причини, а не чрез решение на едноличния собственик на капитала, чиито правомощия са прекратени още с Решението № 126/17.02.2022 г. по т.д. № 2507/2021г. по описа на СГС, ТО.

В конкретния случай производството по ликвидация е открито след принудително прекратяване на дружеството, поради което не общото събрание /респ. – едноличният собственик/ назначава ликвидатор, а такъв се определя от съда или назначава от длъжностното лице към Агенцията по вписване. Според чл. 134, ал. 1 от Наредба 1/2007 г., длъжностното лице по регистрацията назначава ликвидатор в случаите, определени със закон, като напр. чл. 156, ал. 3 ТЗ, чл. 266, ал. 4 ТЗ. В конкретната хипотеза, в условията на принудителна ликвидация и липса на конкретна норма в ТЗ, правилно ликвидаторът е определен от длъжностното лице. Тези обстоятелства изключват възможността след първоначално назначаване на ликвидатор по реда на чл. 133 и сл. от Наредбата, с решение на едноличния собственик на капитала той да бъде освободен и определен нов. Такава възможност няма нормативно предвидена. Изрично в чл. 266, ал. 4 ТЗ е предвиден редът за смяна на ликвидатор, като това е и възможността да бъдат преодолените проблемите, свързани с бездействието на назначаваните от ДЛР ликвидатори, които не заявяват съгласие да встъпят или отказват изрично назначението. Т.е., законът е предвидил специален ред за постигане на търсения от жалбоподателя резултат.

Предвид гореизложеното постановеният отказ се явява законосъобразен, а жалбата - неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 20230106125631, подадена чрез упълномощен адвокат Н.Т.Б. - САК, срещу отказ № 20230104134929/05.01.2023 г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенция по вписванията, постановен по заявление № 20230104134929 за вписване на промени по електронното дело на „Д.“ ЕАД – в ликвидация, ЕИК ****.

Решението подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от съобщаването му на жалбоподателя.

Съдия при Софийски градски съд: _____